

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ S. Sayısı : 82**Antalya Milletvekili Ali Dizdaroğlu'nun, Türk Ceza Kanununun 175, 176, 177 ve 178 inci Maddelerinin Değiştirilmesine Dair Kanun Teklifi ve Adalet Komisyonu Raporu (2/102)****TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA**

«Türk Ceza Kanununun 175, 176, 177 ve 178 inci maddelerinin değiştirilmesi» hakkındaki kanun teklifim ilişikte sunulmuştur.

Gereğini arz ederim.

Saygılarımla.

24.5.1984

Ali Dizdaroğlu
Antalya Milletvekili

GEREKÇE

Yüce Türk Milleti Allah'a ve Dine inanan, peygamberlere ve büyüklerine saygılı bir millettir. Yukarıda sayılan mefhumlar, O'nun her türlü bünyevî varlığından daha üstün ve mukaddestir. Bu inanç birliğidir. Ki; Milletimizi parçalanmaktan, kendisine yabancı olan ideolojiler peşinde koşmaktan alıkoymakta, kendisini parçalamaya yeltenen ideolojilere set çekmektedir.

Bütün yabancı ideoloji ajanları bilmektedirler ki; Allah'a, Dinine, peygamberlerine inanan bir millet, büyüklerine de saygılı olur. Bir milletin devletine ve büyüklerine bağlılık ve saygısının dejenerasyonu ise, onun manevî değerlerinin tahkiri, tezyifi, inançlarının dejenere edilmesi ile sağlar. Onun için anarşizim; evvela milletin çocuklarının ve gençlerinin dininin ve dinî hislerinin alaya alınıp dejenere edilmesi ile başlar. Allah'ından koparılmış, Dinine inanmayan, peygamberleri ile alay edilen ve bunlara ses çıkarmayan bir topluluk elbette ki, yabancı ideolojiler ve bu ideolojilerin yayılması için çalışan militanların at oynattığı bir meydan olacaktır.

Vatandaşlarımızın dinî inanç ve kanaat hürriyetini teminat altına almak, bu inanç ve hürriyetlerine yönelecek saldırıları önlemek devletin görevidir. Aksi halde ihkakı hakkı, hak olarak tanımak gibi hukuk devleti ilkeleri ile bağdaşmayacak bir durum ile karşı karşıya kalınacaktır.

Anayasamız laiklik ilkesini kabul etmiştir. Laiklik ilkesinin Anayasada ve kanunlarda bir tarifi mevcut değildir. Bunun birtakım yanlış anlamlara ve uygulamalara sebebiyet verdiği aşikârdır. Bu hususun açıklığa kavuşturulması, laiklik kavramının kanunî tarifinin yapılması temenniye ve tavsiyeye değer niteliktedir.

Resmî tarifi olmamakla birlikte laikliği bir yandan «Devlet düzenini meydana getiren norm ve müesseselerinin dinî esaslardan alınarak tanzim edilmemesi» diğer taraftan «Din ve vicdan hürriyeti» şeklinde de anlamak ve kabul etmek mümkündür.

Din ve vicdan hürriyeti konusunda Anayasanın 24 üncü maddesi birtakım esasları ve ana ilkeleri getirmekte ve bir ölçüde laiklik ilkesinin genel çerçevesini çizmektedir. Bu maddede bir yandan laiklik ilkesinin korunmasına yönelik hükümler getirilmekte ve bu hükümler T.C.K.'nin 163 üncü maddesinde müeyyidesini bulmakta; diğer taraftan din ve vicdan hürriyetinin sınırları belirlenmektedir.

Din ve inanç hürriyetinin korunması konusunda 24 üncü maddenin üçüncü fıkrasının son cümlesi dikkat çekicidir : «Kimse, dinî inanç ve kanaatlerinden dolayı kınanamaz» Bu şu demektir ki; dinî inanç ve kanaatlerin kınanması önlenemez, kınanmasına meydan verilmeyecektir. Kınama yasaklandığına göre, kınamaya göre kıyaslanamayacak kadar daha ağır ve vahim durumu ifade eden hakaretin, yani din ve inanç hürriyetini tahkir ve tezyif etmenin evleviyetle yasaklanması gerektiği her türlü şüphe ve tereddüde meydan vermeyecek derecede açık bir husustur.

Bu yasaklama ne suretle uygulama gösterecek, hüküm ifade edecektir? Şüphesiz, dine ve inanca yönelen hakaret ve tezyiflerin cezalandırılması suretiyle olacaktır. Anayasa maddeleri haklara, görevlere ve yasaklamalara genel olarak işaretle bulunan temel hükümlerdir. Bu hükümlerin yerine getirilmemesi, Anayasa hükmünün askıya alınmasıdır, açıkça ihmalidir ve ihlalidir. O halde diyebiliriz ki, Anayasanın «Kimse, dinî inanç ve kanaatlerinden dolayı kınanamaz.» hükmünün tam anlamıyla cezaî bir teminata kavuşturulması kaçınılmaz bir anayasal zarurettir.

Türk Ceza Kanununun ikinci kitabının ikinci babının ikinci faslında «Din Hürriyeti Aleyhine Cürümler» başlığını taşıyan 175, 176, 177 ve 178 inci maddeler, dinî inanç ve kanaat hürriyetini koruma amacına yönelik maddelerdir.

Bu maddelerin; Anayasanın 24 üncü maddesi ile, T.C.K. nun 163 üncü maddesi göz önünde tutularak düzenlenmesi; bu maddeler arasında bir uyum ve paralellik sağlanması gerekir. Türk Ceza Kanununun kabul edildiğinden beri 175, 176, 177 inci maddeleri hiçbir değişikliğe uğramadığı 178 inci maddenin ise 1933 yılında 2275 sayılı Kanunla değiştirildiği göz önünde tutulursa, söz konusu uyumun ve paralelliğin asla mevcut olmadığını anlamak kolaylaşacaktır. Çünkü T.C.K. nun 163 üncü maddesi müteaddit defalar değiştirilmiştir. Ayrıca konu ile ilgili olarak 1953 yılında 6187 sayılı «Vicdan ve Toplanma Hürriyetinin Korunması Hakkında Kanun» yürürlüğe konmuştur. Anayasanın 24 üncü maddesinin doğum tarihi ise 1982'dir.

Türk Ceza Kanunu kabulünden beri 33 defa değişikliğe uğramış, halen de bu konudaki çalışmaların mevcut olduğu belirtilmektedir. O halde, 175, 176, 177 ve 178 inci maddelerin genel gerekçemizin giriş kısmında ileri sürülen görüşlerin, Anayasanın 24 üncü maddesinin, T.C.K. nun 163 üncü maddesinin, 6187 sayılı Kanunun, günümüz Türkiye'sinin şartlarının ve ulaştığı merhalelerin göz önünde tutularak yeni baştan incelemeye ve yeni düzenlemeye tabi tutulması gerekmektedir.

Türk Ceza Kanununun 175, 176, 177 ve 178 inci maddeleri yazılış biçimi ve kabul edilen suç unsurları yönünden çok az uygulama alanı ve imkânı bulmuş ve âdeta memleketimizde din ve inanç hürriyetinin hakaret ve saldırılara karşı himayesiz bırakıldığı gibi bir intibah doğmasına sebebiyet verilmiştir.

Bu görüşlerden hareketle, T.C.K. nun 175, 176, 177 ve 178 inci maddeleri yeniden kaleme alınmıştır. Bu maddelerin teklifte yer aldığı şekli ile kanunlaşması halinde din ve vicdan hürriyetinin daha iyi korunacağı kanunlarımızın ilgili hükümleri arasında denge ve uyumun sağlanacağı, inanan kişilere sahip çıktığı gösterilerek Devletin daha çok sevdirileceği, millî birlik ve beraberliğin daha iyi sağlanacağı düşünülmüştür.

MADDE GEREKÇEELERİ

1. 175 inci maddenin birinci fıkrasında yapılan değişiklik, men ve ihlalin suç teşkil etmesi için şart olan «Tahkir maksadı» metinden çıkarılmış böylece fıkra işlerlik kazandırılması amaçlanmıştır. Derunî bir hal olan özel kastın ispatı çoğu zaman mümkün olamamakta ve fiil cezasız kalmakta veya en azından maksada uygun cezasını bulamamaktadır. Yeni düzenleme ile bumahzurun giderileceği düşünülmüştür. Ayrıca, fiil ile ceza ve bu fıkra ile diğer maddelerdeki cezalar arasında denge sağlanabilmesi için cezalar artırılmıştır.

İkinci fıkrada cebir, şiddet, tehdit ve hakaretin ayrı ayrı artırıcı unsur olması sağlanmış ve ceza yürürlükteki fıkra gibi sadece hürriyeti bağlayıcı cezaya inhisar ettirmek sureti ile artırılmıştır.

Genel gerekçede belirtildiği üzere, din ve vicdan hürriyetinin gerçek teminata kavuşturulabilmesi, din ve vicdan hürriyetine vaki hakaretlerin müeyyidesiz ve cezasız kalmaması için üçüncü fıkra yeniden düzenlenmiş, bu fıkrada suç unsurlarını belirleme yönünden Türk Ceza Kanununun 163 üncü maddesi ile 6187 sayılı Kanundan yararlanılmış; ceza miktarının tayini bakımından Türk Ceza Kanununun 480, 482 ve 266 ncı maddeleri göz önünde tutulmakla birlikte, suçun niteliğine uygun tür ve miktarda ceza tayin olunmuştur. Aynı fıkra içinde aynı unsurlarla şahıslara yönelik hakaretler artırma hükmüne tabi tutulmuştur.

Yürürlükteki üçüncü fıkranın yerini alan son fıkrada ise, ikinci ve üçüncü fıkralarla yazılı suçların basın veya yayın suretiyle işlenmesi halinde cezaların ayrıca artırmaya tabi tutulacağı hükme bağlanmıştır.

2. 176 ncı maddede yapılan değişiklikle birinci fıkra «Umumî yerler» ilave edilmek suretiyle kapsam genişletilmiş; «Dine ait eşya» denilmek suretiyle de sınırlama ve açıklık getirilmiştir. 2245 sayılı Kanunla yapılan değişiklikle meydana gelen cezadaki artış göz önünde tutularak ceza tayininde Türk Ceza Kanununun 516 ncı maddesinin ikinci fıkrasına atıfta bulunulmuş, ızzar suçu tezyif ve tahkir maksadıyla işlenmiş olduğundan 516 ncı maddedeki ceza artırmaya tabi tutulmuştur. 516 ncı maddeye göre ceza tayini denildiğinden, şartları mevcut olduğu takdirde 522 ve 523 üncü maddelerin uygulanması tabii telakki edilmiştir.

Dini görevlilere vaki cebir, şiddet veya tehdit veya hakarete bulunulması halinde verilecek cezanın asgarî haddi yükseltilmiş, denge sağlanması için azamî hadde indirilmiştir.

İkinci fıkra, anlam olarak aynen muhafaza edilmiştir.

3. 177 ncı maddenin birinci fıkrasında suç unsurları aynen muhafaza edilmekle beraber, ceza yönünden 516 ncı maddenin ikinci fıkrasına atıfta bulunulmuştur.

İkinci fıkrada ceza artırılmıştır.

4. 178 inci maddede genel olarak metin muhafaza edilmiş, maddenin dili sadeleştirilerek açıklığa kavuşturulmuş ve belirli ölçüde cezalar artırılmıştır.

Adalet Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi
Adalet Komisyonu
Esas No. : 2/102
Karar No.: 36

20.6.1984

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Antalya Milletvekili Ali Dizdaroğlu'nun Türk Ceza Kanununun 175, 176, 177 ve 178 inci Maddelerinin Değiştirilmesine Dair Kanun Teklifi Adalet Bakanlığı ile Diyanet İşleri Başkanlığı temsilcileri ve teklif sahibinin de katıldığı toplantıda Komisyonumuzca incelenip görüşülmüş, gerekçesi uygun görülerek maddelere geçilmesi kabul edilmiş ve teklifin maddeleri üzerinde yapılan değişiklik ve düzeltmeler sırasıyla aşağıda gösterilmiştir.

1. Teklifin 1 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan «mevcut dinlerden» ibaresi yerine açıklık getirilmek üzere «semavi dinlerden» ibaresi konulmuş, fıkradaki hapis cezası «bir yıldan iki yıla kadar» para cezası «ellibin liradan yüzbin liraya kadar», ikinci fıkradaki hapis cezası ise «iki yıldan beş yıla kadar» şeklinde değiştirilmiştir.

Üçüncü fıkrada yer alan «Dinlere» kelimesinin başına «semavi» kelimesi ilave edilmiş ve fıkradaki hapis cezasının aşağı haddi «altı aydan bir yıla» çıkarılmıştır.

2. Teklifin 2 nci maddesinin birinci fıkrasındaki «dinlerden» kelimesinin başına «semavi» kelimesi eklenmiş, fıkradaki hapis cezasının aşağı haddi: «bir yıldan, iki yıla» çıkarılmış, para cezasının aşağı ve yukarı hadleri artırılmıştır.

İkinci fıkranın başında yer alan «Dini görevlilerin» ibaresi yerine «Semavi din görevlilerinin» ibaresi konulmuş «belli olan» kelimelerinden sonra «cezası» kelimesi eklenmiştir.

3. Teklifin 3 üncü maddesinin birinci fıkrasındaki hapis cezasının yukarı haddi «üç yıldan iki yıla» indirilmiş, ikinci fıkradaki hapis cezasının aşağı haddi «üç aydan altı aya» çıkarılmış, para cezasının aşağı haddi artırılarak yukarı had tespit edilmiştir.

4. Teklifin 4 üncü maddesinin birinci fıkrasındaki hapis cezası «altı aydan iki yıla kadar» para cezası ise «yirmibeşbin liradan ellibin liraya kadar» şeklinde değiştirilmiş, ikinci fıkradaki «çıkarak» kelimesi «çıkartır» olarak düzeltilmiş, hapis ve para cezalarının aşağı ve yukarı hadleri artırılmıştır.

5. Teklifin yürürlüğe ilişkin 5 ve yürütmeye ilişkin 6 ncı maddeleri aynen kabul edilmiştir.

Raporumuz Genel Kurulun onayına sunulmak üzere saygı ile arz olunur.

Başkan <i>Ali Dizdaroğlu</i> Antalya	Başkanvekili <i>Ahmet İlhami Kösem</i> Malatya	Sözcü <i>Mustafa Uğur Ener</i> Kütahya
Kâtip <i>İbrahim Aydoğan</i> İçel	Üye <i>Çoşkun Bayram</i> Adana	Üye <i>Alpaslan Pehlivanlı</i> Ankara
Üye <i>Özgür Barutçu</i> Diyarbakır	Üye <i>Sabahattin Eryurt</i> Erzurum	Üye <i>İhsan Nuri Topkaya</i> Ordu
Ceza miktarlarına muhalifim	Ceza miktarlarının artırılmasına karşayım	Ceza miktarlarına muhalifim
Üye <i>Mehmet Topaç</i> Uşak	Üye <i>Mehmet Bağçeci</i> Yozgat	
Cezaların artırılmasına muhalifim		

MUHALEFET ŞERHİ

1. 175 inci maddenin asıl metninin birinci fıkrasında yer alan «tahkir maksadı» tabirinin metinden çıkarılmış olması, tatbikatçılar arasında son derece değişik yorumlara neden olabilir ve vatandaşlar arasında da bazı ihtilatlarla yol açar endişesini taşımaktayım. Ceza Kanununun 50 yıla yakın uygulanmasında bu «tahkir kastı» vardı ve hâkimlerimiz bunu bu şekliyle uygulamışlardır. Madde metninden bu tabirin çıkarılması maddede amaç aşan bir uygulama genişliği getirir düşüncesindeyim.

2. Yine 175 inci maddenin üçüncü fıkrasında yer alan «dinî inançlar» tabirinin de tatbikatta bir çok karışıklığa yol açabileceğinden endişe duyarım. Zira, dinî inanç bir insanın fikrinde, beyninde, içinde taşıdığı bir özelliktir. Aynı fıkroda yer alan «Allaha, Peygambere, kutsal kitaplara, mezheplere» tabirlerinde belirginlik vardır, muhatap bellidir, fakat dinî inançlar belirgin fiiller değildir. Yine aynı fıkradaki «hakaret» kelimesi yerine «sövme» kelimesinin kullanılması ceza hukuku tekniği yönünden daha uygun düşerdi kanısındayım.

3. Değiştirilen her 4 maddedeki hapis cezası miktarlarının alt sınırlarının da uygun olmadığı kanısındayım. Zira ceza nispeti yükseldikçe uygulanma şansları sanıldığı kadar kolay olmamaktadır. Her 4 maddedeki hapis cezalarının asgarî haddinin bu derece yüksek tutulması, cezanın uygulanma kabiliyetini ve maddelerin işlerlik şansını azaltacağı endişesini taşımaktayım. Arz ederim.

Coşkun Bayram
Adana Milletvekili

ANTALYA MİLLETVEKİLİ ALİ DİZDAROĞ-
LU'NUN TEKLİFİ

Türk Ceza Kanununun 175, 176, 177 ve 178 inci Maddelerinin Değiştirilmesine Dair Kanun Teklifi

MADDE 1. — Türk Ceza Kanununun 175 inci maddesi aşağıda yazılı olduğu şekilde değiştirilmiştir.

Madde 175. — Her kim mevcut dinlerden birine ait dinî işlerin yahut ibadet ve ayinin yapılmasını men ve ihlal ederse altı aydan bir yıla kadar hapis ve beşbin liradan aşağı olmamak üzere ağır para cezası ile cezalandırılır.

Eğer bu fiilin işlenmesi sırasında cebir, şiddet, tehdit veya hakaret vaki olmuş ise, fail bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Her kim Allah'a, Dinlere, bu dinlerin peygamberlerinden veya kutsal kitaplarından birine veya dinî inançlara veya mezheplere alenen hakaret ederse altı aydan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Birinci ve üçüncü fıkralarda yazılı suçlar basın ve yayım suretiyle işlenirse, cezalar bir misli artırılarak hükmolunur.

MADDE 2. — Türk Ceza Kanununun 176 ncı maddesi aşağıda yazılı olduğu şekilde değiştirilmiştir.

Madde 176. — Her kim dinlerden birini tahkir maksadıyla dince kutsal sayılan eşyayı yıkar, bozar veya eşyaya diğer bir surette zarar verirse bir yıldan beş yıla kadar hapis ve onbin liradan aşağı olmamak üzere ağır para cezası ile cezalandırılır.

Dinî görevlilerin görevlerini yapmaları sırasında veya görevlerini yapmalarından dolayı bir cürüm işlendiği takdirde, o cürümün kanunen belli olan altıda bir oranında artırılarak hükmolunur.

MADDE 3. — Türk Ceza Kanununun 177 nci maddesi aşağıda yazılı olduğu şekilde değiştirilmiştir.

Madde 177. — Her kim ibadethanelere konulmuş abide ve benzeri eserleri veya kabristanlardaki mahkûkatı bozar veya mezarları tahrip ederse altı aydan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Bunlardan birini dinî duyguları incitebilecek şekilde kirletenler üç aydan bir yıla kadar hapis ve beşbin liradan aşağı olmamak üzere ağır para cezası ile cezalandırılır.

ADALET KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ
METİN

Türk Ceza Kanununun 175, 176, 177 ve 178 inci Maddelerinin Değiştirilmesine Dair Kanun Teklifi

MADDE 1. — Türk Ceza Kanununun 175 inci maddesi aşağıdaki yazılı olduğu şekilde değiştirilmiştir.

Madde 175. — Her kim semavi dinlerden birine ait dinî işlerin yahut ibadet ve ayinin yapılmasını men ve ihlal ederse bir yıldan iki yıla kadar hapis ve ellibin liradan yüzbin liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır.

Eğer bu fiilin işlenmesi sırasında cebir, şiddet, tehdit veya hakaret vaki olmuş ise, fail iki yıldan beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Her kim Allah'a, semavi dinlere, bu dinlerin peygamberlerinden veya kutsal kitaplarından birine veya dinî inançlara veya mezheplere alenen hakaret ederse bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Birinci ve üçüncü fıkralarda yazılı suçlar basın ve yayım suretiyle işlenirse, cezalar bir misli artırılarak hükmolunur.

MADDE 2. — Türk Ceza Kanununun 176 ncı maddesi aşağıdaki yazılı olduğu şekilde değiştirilmiştir.

Madde 176. — Her kim semavi dinlerden birini tahkir maksadıyla dince kutsal sayılan eşyayı yıkar, bozar veya eşyaya diğer bir surette zarar verirse iki yıldan beş yıla kadar hapis ve ellibin liradan yüzbin liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır.

Semavi din görevlilerinin görevlerini yapmaları sırasında veya görevlerini yapmalarından dolayı bir cürüm işlendiği takdirde, o cürümün kanunen belli olan cezası altıda bir oranında artırılarak hükmolunur.

MADDE 3. — Türk Ceza Kanununun 177 nci maddesi aşağıdaki yazılı olduğu şekilde değiştirilmiştir.

Madde 177. — Her kim ibadethanelere konulmuş abide ve benzeri eserleri veya kabristanlardaki mahkûkatı bozar veya mezarları tahrip ederse altı aydan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Bunlardan birini dinî duyguları incitebilecek şekilde kirletenler altı aydan bir yıla kadar hapis ve yirmibeşbin liradan ellibin liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır.

(Antalya Milletvekili Ali Dizdarog'un Teklifi)

MADDE 4. — Türk Ceza Kanununun 178 inci maddesi aşağıda yazılı olduğu şekilde değiştirilmiştir.

Madde 178. — Bir kimse bir ölünün naaŝ ve kemikleri hakkında hakarete bulunur veya bu maksatla veya meŝru olmayan bir maksatla birinin naaŝını yahut kemiklerini alırsa, üç aydan üç seneye kadar hapis ve beşbin liradan yirmibin liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır.

Bunların dıŝında, her kim bir ölünün naaŝını tamamen veya kısmen alır veya ruhsat almaksızın bir naaŝı mezardan çıkararak yahut kemiklerini alırsa iki aydan altı aya kadar hapis ve beşbin liradan onbin liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır.

Eğer bu cürüm kabristana veya ölü gömülmeye veya muhafazasına mahsus diğer yerlerde memur olan yahut kendilerine naaŝ ve kemikler tevdi olunan kimseler tarafından işlenirse, yukarıda yazılı cezalar yarısı nispetinde artırılarak hükmolunur.

MADDE 5. — Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 6. — Bu Kanunu Bakanlar Kurulu yürütür.

(Adalet Komisyonunun Teklif Ettiği Metin)

MADDE 4. — Türk Ceza Kanununun 178 inci maddesi aşağıda yazılı olduğu şekilde değiştirilmiştir.

Madde 178. — Bir kimse bir ölünün naaŝ ve kemikleri hakkında hakarete bulunur veya bu maksatla veya meŝru olmayan bir maksatla birinin naaŝını yahut kemiklerini alırsa, altı aydan iki yıla kadar hapis ve yirmibeşbin liradan ellibin liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır.

Bunların dıŝında, her kim bir ölünün naaŝını tamamen veya kısmen alır veya ruhsat almaksızın bir naaŝı mezardan çıkarır yahut kemiklerini alırsa altı aydan bir yıla kadar hapis ve onbin liradan yirmibeşbin liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır.

Eğer bu cürüm kabristana veya ölü gömülmeye veya muhafazasına mahsus diğer yerlerde memur olan yahut kendilerine naaŝ ve kemikler tevdi olunan kimseler tarafından işlenirse, yukarıda yazılı cezalar yarısı nispetinde artırılarak hükmolunur.

MADDE 5. — Teklifin 5 inci maddesi komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 6. — Teklifin 6 ncı maddesi komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.